तंत्रीलयवत् तंत्रीशब्दसदृशं ॥ विश्रुतार्थं विशेषतःश्रुतमात्रेण अर्थबोधजनकं यथाभवतितथा अतिशयेनागायतामित्यन्वयः॥ सर्वगात्राणि श्रोतॄणां सर्वगात्राणि ह्लादयन् रोमांचादिप्रादुर्भावेन आनंदानुभावनसमर्थानिकुर्वन्॥ मनसआह्लादोनाम निद्रायामिवविस्मृतान्यव्यापारता॥ हृदयानि हृदयमितिहृदयंइत्युपनिषन्निर्वचनात् हृदयंप्रत्यगात्मा उपाधिभेदाद्बहुवचनं तस्यह्लादोनाम तत्सुखभोगः ॥ ३४ ॥ श्रोत्रं कर्णशष्कुली तदाश्रयंश्रोत्रेंद्रियं तस्यसुखं॥ अथाख्यानस्यश्रवणेप्रयोजनमुपदिशन् पुनरपिलक्ष्मणादीनत्यादरेणश्रवणार्थंप्रेरयति ॥ इमाविति ॥ तत् तस्मात् ॥ महातपस्विनौ आश्रमवासात्तपोयुक्तौ ॥ स्वरूपतस्तुआजानुबाहुत्वादिपार्थिवलक्षणान्वितौ मुनिशिष्यत्वा

तंत्रीलयवदत्यर्थंविश्रुतार्थमगायतां ॥ ह्लादयन्सर्वगात्राणिमनांसिहृदयानिच ॥ ३४॥ श्रोत्राश्रयसुखंगेयंतद्बहुभोजनसंसदि॥
इमौमुनीपार्थिवलक्षणान्वितौकुशीलवौचैवमहातपस्विनौ ॥ ममापितद्भूतिकरंप्रचक्षतेमहानुभावंचरितंनिबोधत ॥ ३५ ॥

च्चमुनी इमौ प्रबंधस्यगायकौ चरितं गेयंकाव्यंच ॥ महानुभावं शब्दार्थालंकारललितसंदर्भत्वादिवैभवेन सार्वभौमविषयत्वेनच महावैभवं अतःनिबोधत आदरेणशृणुत ॥ किंच यतः तत्काव्यं तच्छ्रवणंच ममापिभूतिकरं इहामुत्राभ्युदयकरंप्रचक्षते अनेककल्पजीविनोवृद्धाः ॥ पूर्वपूर्वरामायणस्य तैस्तत्फलत्वोक्त्या अस्यापितत्फलकत्वमितिभावइतिप्रांचः ॥ वस्तुतोममचरितं मत्संबंधितच्चरितं मच्चरितार्थप्रतिपादकं तत् लोकोत्तरंकाव्यं निबोधत यतस्तत् श्रोतॄणां भूतिकरमपि भुक्तिमुक्तिदमपि प्रचक्षते पूर्ववत् ॥ श्रवणमात्रेण सर्वगात्राह्लादाद्यपिशब्दप्राप्तं अतएवमहानुभावं महाप्रभावं अस्यश्लोकस्य लक्ष्मणादीनामेतच्छ्रवणप्रवर्तकार्थकत्वेनैवमेवास्य व्याख्योचितेतिद्रष्टव्यं ॥ ३५ ॥